

בבית המשפט העליון

רע"ב 944/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: זאב רוזנשטיין

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט העניינים
מינהליים מחוז מרכז (השופטת מ' ברנט), מיום 13.1.2017
בתיק עת"א 22895-11-16

תאריך הישיבה: כ"ז באלול התשע"ז (18.9.2017)

בשם המבקש: עו"ד מיקי חובה

בשם המשיב: עו"ד סיגל אבנון

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (השופטת מ' ברנט), בעת"א 22895-11-16 מיום 13.1.2017, שדחתה את עתירת המבקש כנגד סיווגו לקטגוריה א' – "אסירים שאין להוציאם לחופשה בשל סכנה לשלום הציבור או לביטחון המדינה" – בהתאם לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר מספר 04.40.00, "חופשות אסירים" (להלן: פקודת החופשות).

רקע עובדתי והליכים קודמים

2. המבקש מרצה החל מיום 8.11.2004 עונש מאסר בן 17 שנים בגין הרשתתו בעבירות של קשירת קשר לייבוא ולהפצת סם וקשירת קשר לביצוע פשע. מועד סיום ריצוי העונש קבוע ליום 7.11.2021. החל ממועד תחילת מאסרו, מסווג המבקש על ידי שירות בתי הסוהר לקטגוריה א'. במהלך השנים, יצא המבקש בליווי לאירועים

משפחתיים, בהם השתתפות בחתונות שניים מילדיו וביקור אמו החולה, אולם שתי בקשות נוספות ליציאה לחופשה שהגיש נדחו על סמך מידע מודיעיני. במקביל, בשנים האחרונות פנה המבקש מספר פעמים בבקשה לשנות את סיווגו, ולשלב בסבב חופשות. שאלת סיווגו אף הגיעה לפתחו של בית משפט זה [ראו: רע"ב 2178/15 מדינת ישראל נ' רוזנשטיין (2.8.2015) (להלן: רע"ב 2178/15)], ורע"ב 1400/16 מדינת ישראל נ' רוזנשטיין (13.3.2016) (להלן: רע"ב 1400/16)]. יצוין כי במסגרת ההליך האחרון שהתנהל לפני בית משפט זה ברע"ב 1400/16, נקבע כי תקופת המאסר הממושכת אותה ריצה המבקש עד כה מצדיקה עיון מפעם לפעם באפשרות של שינוי סיווגו בכל הנוגע ליציאה לחופשות, שכן חלוף הזמן עשוי להיות גורם ממתן שיאפשר התייחסות מקלה יותר למבקש. יחד עם זאת, ועל סמך מידע מודיעיני עדכני שהוצג לפניו, נקבע כי בשלב זה אין לשנות את סיווגו של המבקש לקטגוריה ב/1, ויש להתיר בסיווג לקטגוריה א'. זאת, אף שהוער כי ככל שבעתיד ישתנו הנסיבות, יוכל המבקש לעתור פעם נוספת לשינוי סיווגו, ובקשתו תיבחן תוך התייחסות ממצה לכלל השיקולים הרלבנטיים.

3. לאחר מתן פסק דין זה, חזר ועתר המבקש לשינוי סיווגו. כעולה מתגובת המשיבה, ביום 23.11.2016 התכנסה ועדת הקטגוריות של שירות בתי הסוהר (להלן: הוועדה) בעניינו של המבקש והחליטה פעם נוספת על דחיית בקשתו לשינוי קטגוריה. מתגובת המשיבה עולה, כי החלטה זו התבססה על חוות דעת מטעם משטרת ישראל וחוות דעת מטעם חטיבת מודיעין בשירות בתי הסוהר, שהצביעו על המשך קשריו העברייניים ומעורבותו של המבקש בסכסוכים שונים בין כותלי הכלא ומחוצה לו. כתוצאה מכך סברו הגורמים האמורים במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר כי אם יצא המבקש לחופשה, טמונה בכך מסוכנות לו ולציבור. על סמך חוות דעת אלה הוחלט להתיר את סיווגו של המבקש לקטגוריה א', ולא לאפשר לו להשתלב בסבב חופשות.

4. כאמור, ביום 13.1.2017 דחה בית המשפט המחוזי עתירת אסיר שהגיש המבקש נגד החלטת הוועדה דלעיל. בית המשפט קיבל את עמדת המשיבה, וקבע כי אין לשנות את סיווגו של המבקש מקטגוריה א'. בית המשפט ציין כי בחלוף הזמן מהדיון האחרון בעניינו של המבקש בעת"א 33569-09-15 (3.2.2016), שעליו הוגשה בקשת רשות ערעור במסגרת רע"ב 1400/16, הצטברו שבע ידיעות מודיעיניות חדשות בעניינו, המצביעות על קשריו הענפים בעולם הפשע, והמצדיקות סיווגו לקטגוריה א'.

5. על החלטה זו הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור שלפנינו. לטענתו, ישנם כמה טעמים המצדיקים את קבלת הבקשה. הראשון, המבקש טוען כי ישיבתו במאסר של למעלה מ-13 שנים, ללא חופשה אחת, הוא עניין הומניטרי חריג; השני, המבקש טוען כי בקשתו עוסקת בעניין עקרוני, שהוא סיווג לקטגוריה א' על סמך מידע מודיעיני לא רלבנטי. לטענתו של המבקש, על בית המשפט לרדת לשורשו של אותו מידע, ולקבוע כי אין בו די כדי לאסור עליו את היציאה לחופשות. לדוגמא, המבקש טוען כי בהחלטותיה, נסמכת המשיבה על קשריו לפרשה במסגרתה, על פי החשד, ניסו גורמים עבריינים בשנת 2003 לקפד את חייו, וכתוצאה מכך נהרגו עוברי אורח (להלן: פרשה 512). אולם, המבקש טוען כי במסגרת אירוע זה, הוא עצמו היה קורבן עבירה, ולא היה שותף למעשים. לדבריו, מעורבים נוספים בפרשה שוחררו זה מכבר למעצר בית, בעוד הוא, קורבן העבירה, מצוי במאסר. המבקש מוסיף וטוען כי התבססות על מידע מודיעיני ישן היא זילות הוראות בית משפט זה, שכן נקבע בבית משפט זה שלא ייזקף לרעתו מודיעין שאבד עליו הכלח (ראו: רע"ב 2178/15, פסקה 7). מכל מקום, טוען המבקש כי יש להתחשב בכך שיצא כבר למספר חופשות מיוחדות, וחזר לבית הסוהר ללא פגע, ובלי שהפר את תנאי החופשה.

נוכח כל האמור לעיל, שב המבקש על בקשתו להעניק לו סיווג לקטגוריה ב/1.

טיעוני המשיבה

6. לטענת המשיבה, יש לדחות את בקשת רשות הערעור משני טעמים. הראשון, שעתירה זו אינה עוסקת בעניין עקרוני המצדיק את קבלת רשות הערעור, אלא בנסיבותיו הפרטניות של המבקש; השני, שהחלטת בית המשפט המחוזי מבוססת על המידע המודיעיני העדכני ביותר, ולכן היא אינה מצדיקה התערבות. לטענת המשיבה, ההחלטה לסווג את המבקש לקטגוריה א' מבוססת על הערכת גורמי המקצוע, שלפיה נשקפת מהמבקש מסוכנות רבה, נוכח פעילותו הפלילית, קשריו ומעמדו הבכיר בארגוני פשע. משכך, המשיבה טוענת כי ההחלטה בעניין הותרת הסיווג על כנו היא החלטה סבירה המצויה במתחם שיקול דעתה.

7. ביום 18.9.2017 התקיים לפנינו דיון בבקשה. במהלך הדיון שמענו את טיעוני שני הצדדים בעל-פה. כמו כן, הוצג לעיוננו חומר גלוי במעמד שני הצדדים, וכן חומר חסוי – זאת בהסכמת בא כוח המבקש – במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אמליץ לחבריי לקבל את בקשת רשות הערעור, לדון בבקשה כערעור ולדחותו, וכפועל יוצא מכך להותיר את סיווג המבקש לקטגוריה א' על כנו.

9. הלכה ידועה היא שרשות ערעור על פסק דין של בית משפט לעניינים מנהליים בעתירת אסיר שמורה למקרים בהם הבקשה מעלה שאלה עקרונית, החורגת מנסיבותיו של האסיר המבקש [ראו רע"ב 7/86 וייל נ' מדינת ישראל (26.6.1986)]. התיק שלפנינו אינו מעורר שאלה משפטית עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור. יחד עם זאת, לנוכח נסיבות מיוחדות הקיימות בתיק זה – ובכללן העובדה כי המבקש מרצה עונש מאסר בפועל במסגרתו סיווגו נותר על כנו במשך תקופה ארוכה ביותר, ובהתאם לקביעת בית משפט זה בעניינו של המבקש ברע"ב 1400/16 – יש מקום לטעמי ליתן למבקש רשות ערעור ולדון בערעורו על פי אמות מידה בהתאם.

יחד עם זאת, כאמור, דומני כי אין מקום להיעתר לערעור לגופו של עניין.

11. החלטה בעניין סיווגו של אסיר לקטגוריות בהתאם לפקודת החופשות משפיעה על האפשרות להשתלב בסבב חופשות. אמנם, יציאה לחופשה אינה זכות מוקנית לאסיר; מדובר בטובת הנאה הניתנת על סמך שיקול דעתה של הרשות המוסמכת [ראו למשל: רע"ב 3881/15 פלוני נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 19 (21.10.2015)]. עם זאת, בשל היות החופשה תמריץ חיובי המקדם את שיקומו של האסיר ומקל על חייו בין כותלי הכלא, יש לשקול בכובד ראש, ועל סמך ראיות רלבנטיות, את ההחלטה בעניין הסיווג [רע"ב 6481/01 אל עביד נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד נז(6) 714, 678 (2003)]. בהקשר זה ראוי לבחון את שאלת סיווגו של אסיר פלוני נוכח עדכניות המידע המודיעיני בעניינו. יש מקום לתת משקל לחלוף השנים בעת בחינת בקשת אסיר לשינוי סיווגו לשם יציאה לחופשה, וזאת מפני שבירי שמשקלו של מידע אקטואלי אינו משמעותי כמו זה של מידע מודיעיני בודד בן שנים מספר [ראו עוד בנושא זה: רע"ב 1400/16, פסקה 19].

12. על כל פנים, בעניינו סיווגו של המבקש נשקל בכובד ראש ועל סמך ראיות רלבנטיות. בהקשר זה, אינני מקבל את טענות המבקש לפיהן הידיעות המודיעיניות בנוגע אליו ישנות ולא רלבנטיות – באופן שאינו מצדיק כביכול שלילת חופשה. גם אם שילובו של המבקש בשיקום רצוי ומבורך, וגם אם אקבל את הטענה שפרסומו השלילי עלול לעמוד לו לרועץ בניסיונותיו להקל את תנאי מאסרו, הרי שאין בכך די כדי להכריע את הכף. כאמור, המידע המודיעיני המסווג שהוצג לפני בית המשפט המחוזי

ואף לפנינו הוא אקטואלי ורלבנטי (ואין מדובר ב"פרפרזות סתומות", כפי שטען המבקש) ועולה ממנו כי נשקפת מסוכנות לציבור ולמבקש באם סיווגו ישתנה בהתאם לבקשתו והוא יוכל להשתלב בסכב חופשות. אני מגיע למסקנה זו, בין השאר, בהתבסס על חוות דעת של מודיעין שירות בתי הסוהר, שמאגדת בתוכה מספר אירועים עדכניים, שהתרחשו מאז שנדחתה עתירתו האחרונה על ידי בית משפט זה.

13. כאמור, התרשמתי כי עניינו של המבקש נשקל ברצינות על ידי שירות בתי הסוהר ובית המשפט המחוזי, וכי ההחלטה על אודות סיווגו התקבלה לאחר בחינת טענותיו ובהתבסס על ידיעות מודיעיניות עדכניות. משכך, אמליץ לחבריי לדחות את הערעור ולא להתערב בהכרעת בית המשפט המחוזי.

ש ו פ ט

השופט ע' פוגלמן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ד' מינק:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט י' דנציגר.

ניתן היום, כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט